

2 Й който влѣзи презъ врата̀ та, пѣстъръ ѣ на-обцѣ те:

3 Нѣмѣ двѣрнико̀ ѡвѣра: и обцѣ те мѣ слѣшатъ гла-сѣтъ: и свой те обцѣ вѣ-ка по и́мени, и и́скарѣва ги вѣжнѣ.

4 И когѣто и́скарѣ вѣжнѣ свой те обцѣ, хѣди предъ ни́хъ: а̀ обцѣ те по него и́датъ. зашѣто знѣатъ не-говатъ гласѣ.

5 Я по чѣждѣ (гласѣ) не шѣтъ да по́йдатъ, но ще повѣ́гнатъ ѡ не́гѡ: зашѣ-то не знѣатъ чѣждѣшатъ гласѣ.

6 Та̀а притча и́мѣ рече́ Исѣсѣ: но онѣ не разѣмѣ́ха шѣо бѣше онѡвѣ шѣто и́мѣ дѣмаше.

7 И рече́ и́мѣ пакѣ́ Исѣсѣ: и́стина и́стина ви говорѣмъ, зашѣо а̀зъ самъ врата̀ та на-обцѣ те.

8 Шѣчки те, който са дош-ли пѣ на предъ ѡ мѣне, хай-дѣте са и́ разбѣйнищѣ: но не погѣдѣша́ха ги обцѣ те.

9 А̀зъ самъ врата̀ та, кой-то влѣ́зе презъ мѣне, ще да се спасе́: и ще влѣ́зе и́ и́з-лѣ́зе, и пѣша ще да намѣри.

10 Хайдѣ́тино не дохѣж-да (за дрѣго) тѣокмѣ да оу-бѣе́. и погѣби́: а̀зъ доидѣ́хъ да и́матъ живѣтѣ, и пѣ мно-го да и́матѣ.

11 А̀зъ ѣ́смь пѣстъръ до́-

брый: до́брый пѣстъръ по-ла́га си дѣша́ та за обцѣ те.

12 Я наѣ́мнико, който не ѣ́ пѣстъръ, на когѣто не са́ обцѣ те свой, като ви-ди вѣжжѣтъ че и́де, ѡста́ва обцѣ те и́ вѣ́га: а̀ вѣжкѣо ги разгѣвѣ́ва, и разпрѣ-снѣва обцѣ те.

13 Я наѣ́мнико вѣ́га, за-шѣто ѣ́ наѣ́мникъ, и не ра́-ди за обцѣ те.

14 А̀зъ ѣ́смь пѣстъръ до́-брый, и знѣатъ ме мой те.

15 Какѣто ме знѣе́ ѡ-тѣцъ, така́ знѣмъ́ и а̀зъ от-ца́: и дѣша́ та си пола́-гамъ за обцѣ те.

16 И дрѣ́ги обцѣ и́мамъ, който не са́ ѡ тѣа двѣ́ръ: и ни́хъ тѣе́вѣва да доведѣ́мъ: и ще да чѣатъ гласѣтъ ми, и ще да бѣ́де ѣ́днѣо ста́до, и ѣ́динъ пѣстъръ.

17 Затѡвѣ́ ме ѡ́вѣча ѡцѣ́, зашѣто а̀зъ пола́гамъ дѣша́ та си, да а̀ прѣ́имемъ пакѣ́.

18 Ни́кой а̀ не зѣ́ма ѡ мѣне, но а̀зъ а̀ пола́гамъ самѡво́л-но, и́мамъ влѣ́сть да а̀ по-лѣ́жимъ, и и́мамъ влѣ́сть пакѣ́ да а̀ зѣ́мемъ: тѣа за-повѣ́дь прѣ́лахъ ѡ ѡцѣ́а моегѡ.

19 И бѣ́де пакѣ́ препѣра́-нѣе по междѣ́ Идѣи те за тѣа словеса́.

20 И мно́зина ѡ ни́хъ дѣ́-маха: бѣ́сѣ и́ма, и лѣ́дѣ ѣ́: зашѣо го слѣ́шатѣ;